

Trường Đại học Luật Hà Nội

**BÀI DỰ THI:
ĐẠI SỨ VĂN HOÁ ĐỌC
2020**

*Khởi
nguồn
cảm
hứng
đọc*

*Khởi
dầu
cho
sự
thay
đổi*

Họ và tên: Nguyễn Thị Huyền Trang

Mã thẻ sinh viên: 441640

Điện thoại: 0356776520

1. Chia sẻ về một cuốn sách mà anh (chị) yêu thích, một cuốn sách đã làm thay đổi nhận thức hoặc cuộc sống của anh (chị)

Cuốn sách “Dám bị ghét” của Kishimi Ichiro và Koga Fumitake

“Tự do thực sự là dám bị ghét”

Chúng ta sinh ra để sống cuộc đời của mình chứ không phải để thỏa mãn cho mong muốn của người khác, đồng nghĩa với việc con người ta đôi khi phải chấp nhận bị ghét để được sống là chính mình. Đích đến của mỗi người đều là hai chữ hạnh phúc nhưng hạnh phúc là gì? Là được người khác công nhận, là được tất cả mọi người yêu thương hay chỉ đơn giản là được sống với đúng bản thể của mình? Nếu là tôi của năm năm trước đây, tôi chọn đáp án hạnh phúc là không làm mất lòng bất cứ ai. Nhưng rồi một cuốn sách đã thay đổi đáp án về hạnh phúc của tôi. Đó là cuốn sách “Dám bị ghét” của Kishimi Ichiro và Koga Fumitake. Nếu bạn muốn biết quan điểm về hạnh phúc của tôi đã thay đổi như thế nào khi đọc cuốn sách ấy thì hôm nay hãy cùng lắng nghe vài lời chia sẻ của tôi về cuốn sách này.

Đến với cuốn sách, tôi tin chắc rằng bạn sẽ rất thích thú nó. Tác phẩm không phải là một bài giao giảng đạo lý của tác giả hay là những lời chia sẻ triền miên từ trang này đến trang khác. “Dám bị ghét” được kết cấu là một cuộc đối thoại giữa một anh thanh niên và một vị triết gia, là sự va đập những quan điểm để người đọc tự nhận ra chính mình. Đáp án không phải là điều ai đó nói cho mà điều mình phải tự tìm ra. Theo dõi cuộc đối thoại của hai nhân vật, bạn sẽ ngỡ tư duy của mình đang chia thành hai phe rõ rệt, một bên là những cái có hay ho, có lí của bản thể tự ti, nhu nhược và một bên là những lập luận phản bác của bản thể “dám bị ghét”. Để rồi chính điều đó giúp não bạn hoạt động tốt hơn, bạn sẽ suy

nghĩ nhiều hơn, ngay cả khi bạn đọc hết cuốn sách bạn vẫn sẽ thắc mắc về những lập luận ở những trang đầu.

Cuốn sách đặc biệt ngay ở cái nhan đề của nó. “Dám bị ghét” ư? Người ta sinh ra để được yêu thương, công nhận chứ đâu phải để bị ghét. Thế nhưng, cuốn sách lại cho ta thấy, dám bị ghét cũng là một cách để được yêu thương, công nhận. Nghe có vẻ vô lí nhưng lại rất có lí khi bất kì ai dù có tài giỏi đến đâu cũng chẳng thể thỏa

mãn được tất cả mọi người. Có một sự thực là khi bạn càng có nhiều người yêu mến thì càng có nhiều người không hề ưa. Vì vậy, sống vì bản thân mình, không quá coi trọng sự thừa nhận, không thực sự cần thiết phải để ý đến sự đánh giá của người khác đôi khi lại là một cách sống hay. Đọc cuốn sách này, tôi nhận ra tự do thực sự là dám bị ghét, hạnh phúc không phải là thỏa mãn tất cả mọi người mà là làm đúng những gì mình cho là hạnh phúc.

Tác phẩm trước hết cho tôi thấy là “con người ta luôn cố gắng để không thay đổi”. Tôi chắc rằng, trong suy nghĩ của bất kì ai cũng từng hiện lên vài câu giá như: “giá như tôi giỏi tiếng anh, tôi sẽ đi du học”, “giá như tôi có một cái máy ảnh xịn, tôi sẽ trở thành một youtuber giỏi”, “giá như gia đình tôi có những điều kiện tốt hơn, tôi sẽ đạt được những thành tựu tốt hơn trong cuộc sống”.... Nghe có vẻ nhân vật “tôi” rất muốn thay đổi hoàn cảnh nhưng chính việc đặt ra những câu giá như ấy lại thể hiện anh ta đang cố gắng để không thay đổi. Việc bạn đang làm chính là đưa ra càng nhiều lí do càng tốt để thuyết phục rằng dù bạn có cố gắng đến mấy thì cũng khó có thể đạt được cái mệnh đề sau câu giá như. Bạn chỉ đang cố đưa ra những cái cớ nghe có vẻ hết sức thuyết phục căn

bản chỉ để đạt được mục đích là “không muốn thay đổi”. Bởi ai biết được sau khi bạn thay đổi sẽ có biết bao lời dèm pha, phê phán, có biết bao nhiêu rủi ro.... Nghĩa là “dù người ta có nhiều điều bất mãn nhưng vẫn cho rằng giữ nguyên hiện trạng thế này lại dễ dàng, an tâm hơn”. Nói cách khác, chúng ta không thay đổi vì chúng ta không có can đảm để chấp nhận những gì có thể xảy ra. Có lẽ đó là suy nghĩ luôn choáng ngợp tôi năm năm trước, không dám thi trường chuyên vì nghĩ rằng mình không đủ khả năng để theo kịp các bạn, không dám học đàn vì nghĩ nó chỉ tốn thời gian. Còn bây giờ với tôi, tuổi trẻ chỉ có một vì vậy thay đổi dù có vấp ngã, bị người khác chê cười đôi khi cũng nên thử. Tôi chọn học luật, cái nghề mà ba mẹ tôi đều phản đối, cái nghề gia đình tôi không có ai làm điếm tựa. Nhưng đó là ước mơ của tôi, gia đình tôi chưa có ai làm không có nghĩa tôi không thể làm. Đúng như tâm niệm của tác giả trong cuốn sách: “Cho dù phần đời từ trước tới nay có xảy ra chuyện gì đi chăng nữa cũng không ảnh hưởng đến cuộc sống của phần đời từ nay trở đi”. Cuốn sách khiến tôi nhận ra rằng bất kể thời điểm nào ta cũng có thể làm nên điều mới lạ, vấn đề ở chỗ ta có dám chọn làm không thôi.

Đọc suốt tác phẩm có lẽ tôi thích nhất ý tưởng của tác giả là “đời không phải là một cuộc cạnh tranh, nếu có cạnh tranh thì đó phải là cạnh tranh với

phiên bản tốt nhất của chính mình”. Con người ta luôn có tâm lí cạnh tranh để vượt lên trên người khác. Chúng ta thường có xu hướng tự ti khi không đạt được những gì người khác có trong khi ở mặt khác chính mình đang vượt trội hơn so với đối phương. Với tâm lí cạnh tranh, luôn muốn hơn người khác này mà chúng ta dần trở nên ngờ vực (ngờ vực bản thân và người khác) và không thể hòa hợp với người khác. Thay vào đó, chúng ta theo đuổi sự hoàn hảo bằng cách liên tục tiến lên tốt hơn chính mình ngày hôm qua. Bên cạnh đó, hãy luôn coi trọng mọi người xung quanh để bạn có thể cống hiến và giúp đỡ người khác. Lúc đó, chúng ta sẽ thấy cuộc sống dễ thở hơn rất nhiều. Và phải chăng đó mới là cái đích của sự hạnh phúc? Sống không phải là để đứng trên mọi người mà đơn giản chỉ là trở thành phiên bản vượt trội nhất của chính mình. Và bằng chính phiên bản ấy để làm nên những điều có ích cho mọi người.

Tôi rất thích một quan điểm của Adler được nói trong cuốn sách: “Để xóa tan phiền muộn thì chỉ còn cách sống một mình trong vũ trụ mà thôi”. Vậy nên cách tốt nhất để sống thoải mái chính là biết chấp nhận những điều không hài lòng từ người khác. Nhưng chấp nhận không phải để bi quan, chấp nhận để phẫn đấu và hoàn thiện bản thân. Cái hay của một người thông minh là biết được những đánh giá nào về bản thân là không quan trọng để loại bỏ nó trong suy nghĩ. “Dám bị ghét” là như vậy, nó chính là sự lựa chọn can đảm để được sống thư thái và hạnh phúc.

Cuốn sách đã làm thay đổi phần nào nhận thức của tôi về hạnh phúc. Hạnh phúc là khi được sống cuộc đời của mình chứ không phải sống theo nhu cầu của người khác. Hãy thử đọc cuốn sách ý nghĩa này và thay đổi. Khi đó, biết đâu bạn sẽ thấy thế giới này cũng thay đổi theo bạn?

2. Nếu được chọn là Đại sứ Văn hóa đọc, anh (chị) có kế hoạch và biện pháp gì để khuyến khích mọi người đọc sách nhiều hơn?

Nếu được chọn là Đại sứ Văn hóa đọc, nhiệm vụ đầu tiên của tôi chính là tham gia tích cực hơn vào những chiến dịch, vào những câu lạc bộ về sách. Đây có lẽ là điều đầu tiên tôi cần làm để khẳng định vị trí Đại sứ của chính mình.

Tiếp đó, tôi có ba kế hoạch muốn thực hiện nếu như tôi trở thành Đại sứ Văn hóa đọc.

Thứ nhất, tôi sẽ lập một trang facebook mang tính cộng đồng để giới thiệu về sách. Tất nhiên trang đó sẽ không nhằm chán chỉ là đăng những bài viết giới thiệu sách. Ở đó, tôi sẽ thiết kế thành ba mục. Mục thứ nhất là tâm sự của những trang sách. Mục này sẽ được thiết kế như tâm sự radio. Mọi người có thể gửi những tâm sự cuộc đời của mình về trang này. Chúng tôi sẽ nhận, chia sẻ câu chuyện của mọi người và liên kết nó đến những cuốn sách hay. Câu chuyện của mọi người sẽ làm tiền đề cho việc giới thiệu sách. Mục này sẽ cho thấy sự liên kết giữa sách và đời. Mục này sẽ được thực hiện bằng những bản ghi âm và cũng có thể là những bài viết.

Mục thứ hai là những video giới thiệu sách hay mỗi tháng. Nội dung của những cuốn sách sẽ được lựa chọn để phù hợp với hoàn cảnh tháng đó (phù hợp với thời tiết, sự kiện, ngày lễ,...). Tùy vào điều kiện, chúng tôi sẽ thực hiện một hoặc nhiều hơn video giới thiệu sách. Video sẽ được thiết kế theo hình động để thu hút người xem.

Mục thứ ba là giới thiệu về những con người đi ra từ sách cùng những sự kiện về sách nổi tiếng trong và ngoài nước. Mục này như phần cập nhật tình hình sách hiện đại. Ở đó, chúng ta có thể liên kết để so sánh với những cuốn sách trước đó để thấy được những quan điểm mới lạ phù hợp với thời đại.

Để đảm bảo được nội dung của những mục này, tôi sẽ cố gắng để huy động sự tham gia của các thành viên trong các câu lạc bộ sách. Thêm vào đó, tôi cũng sẽ cố gắng để tạo mối liên hệ với các tác giả Việt Nam hiện đại cũng như các nhà phê bình sách nổi tiếng. Điều này sẽ rất khó, nhưng nếu có được vị trí là Đại sứ Văn hóa đọc, thì tôi tin rằng đó sẽ là động lực để tôi thực hiện kế hoạch này.

Kế hoạch và biện pháp *thứ hai* là tổ chức những buổi giao lưu về sách trong những dịp đặc biệt. Ở đó, chúng ta có thể tổ chức những buổi đối sách giữa các nhà sách với bạn đọc, giữa các bạn đọc với nhau. Tâm lí của giới trẻ hiện tại là những nơi nào đẹp thì có mình đến check in. Vì vậy, để thu hút bạn đọc đến với những buổi giao lưu này trước hết phải thiết kế một background phù hợp với tuổi teen.

Tiếp đó, ở buổi giới thiệu sách sẽ tổ chức phần giao lưu, chia sẻ về sách. Đó có thể chia sẻ về tình yêu sách, về kĩ năng đọc sách, về một cuốn sách yêu thích nào đó. Trước hết là chia sẻ của các nhân vật có tiếng tăm và sau đó là chia sẻ của bất kì ai đăng kí vào trước buổi giao lưu.

Bên cạnh đó thiết kế buổi giao lưu về sách với những trò chơi ngộ nghĩnh cũng là cách để tăng tính tương tác. Phần quà của những trò chơi không là gì khác ngoài những cuốn sách với những phần quà đặc biệt như chữ kí của tác giả cuốn sách, những đồ kỉ niệm handmade....

Thứ ba, nếu tôi trở thành Đại sứ Văn hóa đọc, tôi sẽ viết một cuốn tip nhỏ để chia sẻ về những kinh nghiệm tạo niềm hứng thú đọc sách, kỹ năng chọn sách, đọc sách, niềm vui khi làm bạn với cuốn sách và một vài ví dụ về việc sách đã thay đổi cuộc đời tôi. Thực ra, những tip này tôi đã viết ra từ lâu và chỉ chia sẻ cho những bạn bè thân thuộc của tôi. Nếu trở thành Đại sứ Văn hóa đọc, tôi sẽ gửi những tip này đến bạn đọc trong những buổi giao lưu về sách hoặc trong những dịp có thể với những người có thể đọc suốt quá trình tôi hoạt động trong các câu lạc bộ, các chiến dịch về sách.

Tất nhiên, trong thời đại mà Internet phát triển đến đỉnh cao như ngày nay thì việc cầm một cuốn sách đọc trọn vẹn từ trang đầu đến trang cuối là một điều hiếm thấy. Nhưng rồi một ngày nào đó, chúng ta cũng sẽ nhận ra, đến cuối cùng sách vẫn giá trị hơn bao nhiêu những cái nhấn chuột, những cái lướt tay kia. Sách vẫn giá trị và mãi mãi sách vẫn có giá trị. Nhưng chỉ giá trị khi ta biết đọc và biết cách đọc nó.

Giá trị của sách không phải ở những lời người khác khen hay
mà là
giá trị do chính bạn cảm nhận